

МІНІСТЕРСТВО СВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ
« УКРАЇНА »

ПРЕЗЕНТАЦІЯ НА ТЕМУ:
Проведення заняття

Виконав:

Студент VI курсу

Групи ТХ-61/1

Грубий Анатолій

Анатолійович

Перевірила:

Майборода Елена

Викторовна

ПЛАН

1. **Поняття про методи, прийоми та засоби навчання.**
2. **Класифікація методів навчання.**
3. **Дедуктивний метод.**

МЕТОД НАВЧАННЯ

Взаємопов'язана діяльність викладача та учнів, спрямована на засвоєння учнями системи знань, набуття умінь і навичок, їх виховання і загальний розвиток.

ЗАСОБИ НАВЧАННЯ

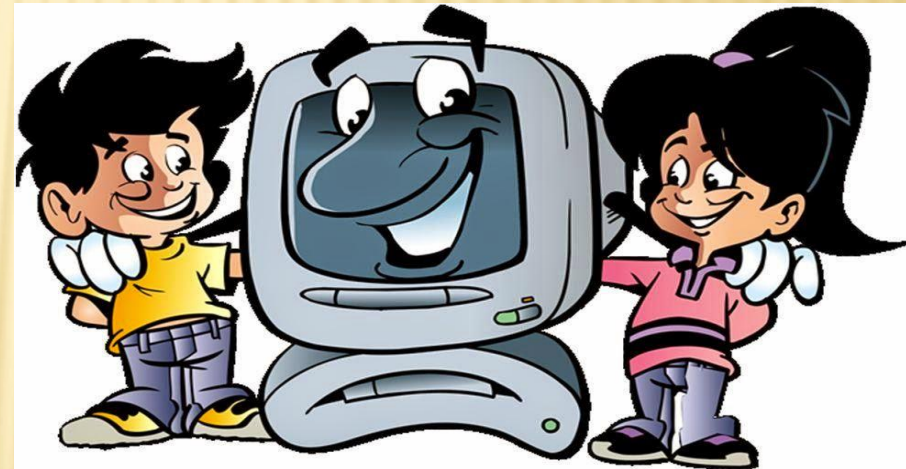
Слово вчителя

Підручники, посібники

Обладнання

**Технічні засоби
навчання**

КЛАСИФІКАЦІЯ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ

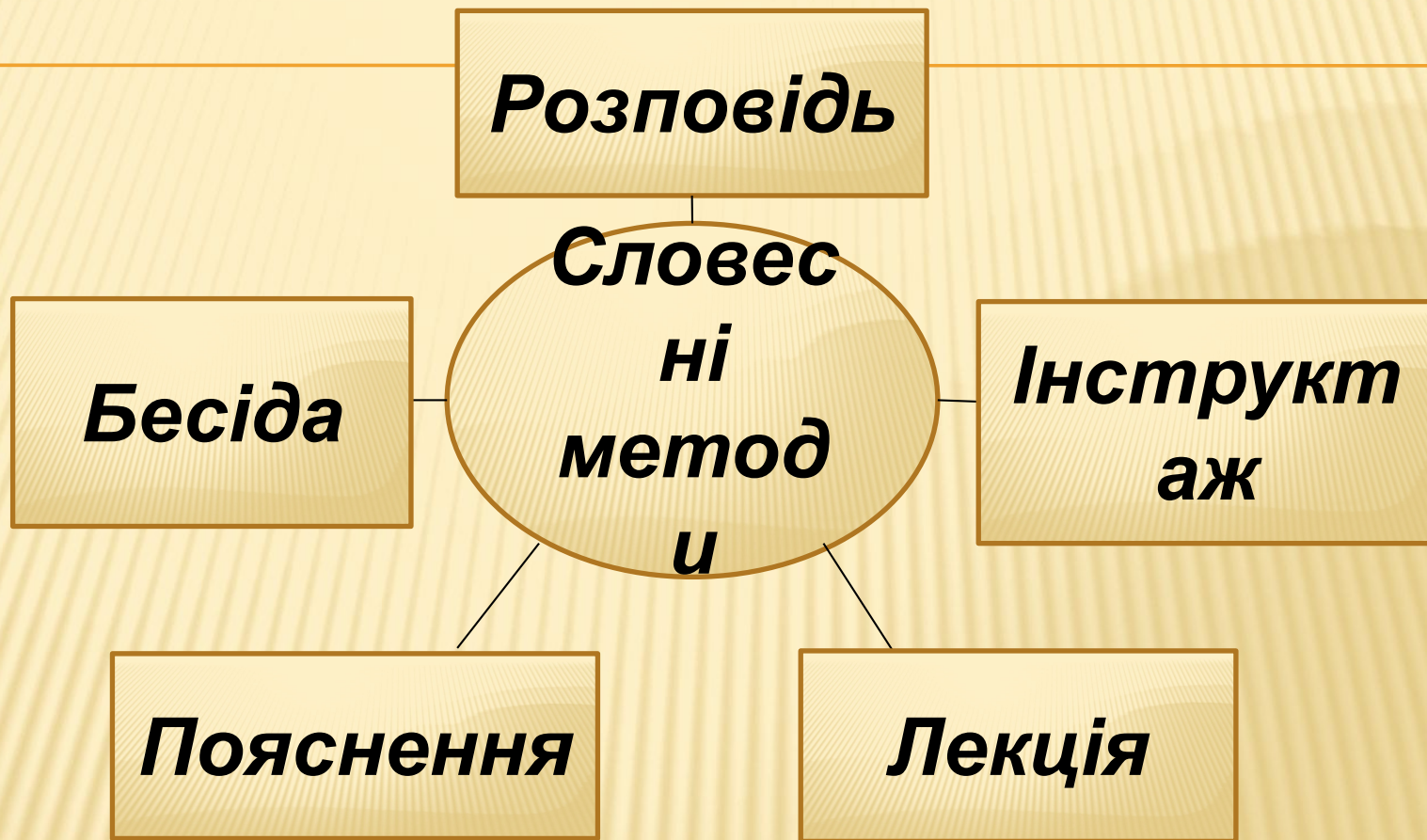
МЕТОДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЗДІЙСНЕННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

До цієї групи належить сукупність методів (словесні, наочні, практичні), спрямованих на передачу і засвоєння учнями знань, формування умінь і навичок.

Словесні

Наочні

Практичні

РОЗПОВІДЬ

*Образний, динамічний, емоційний виклад
інформації про різні явища і події.*

БЕСІДА

Бесіда — діалогічний метод навчання, за якого вчитель із допомогою вдало поставлених питань спонукає учнів відтворювати раніше набуті знання, робити самостійні висновки-узагальнення на основі засвоєного фактичного матеріалу.

Вона є одним із активних методів навчання, реалізується за допомогою чотирьох типів дидактичного діалогу: “викладач — учень”, “учень — учень”, “учень — підручник”, “учень — комп'ютер”. Більш поширений перший тип діалогу. Діалог “учень — учень” використовують у найактивніших формах бесіди: парній і груповій роботі на уроці, дискусії, диспуті. Діалог “учень — підручник” належить до групи методів самостійної роботи, використовується в процесі навчання і самонавчання. Діалог “учень — комп'ютер” досить ефективний метод, але за умови повної комп'ютеризації процесу навчання.

ПОЯСНЕННЯ

Словесне тлумачення понять, явищ, слів, термінів, принципів дій, прикладів тощо.

Головне його завдання — розкриття причинно-наслідкових зв'язків і закономірностей розвитку природи, суспільства, людського мислення. Оскільки матеріал можна пояснювати різними логічними шляхами або способами міркування, пояснення може бути індуктивним, дедуктивним, традиktivним.

ВИДИ ПОЯСНЕННЯ

індуктивні

дедуктивні

традуктивні

ПОЯСНЕННЯ

Індукція — спосіб міркування, при якому висновок отримують на основі аналізу окремих фактів. Індуктивне пояснення забезпечує можливість переходу від одиничних фактів до загальних положень. Дедукція — спосіб міркування, за якого частковий висновок робиться лише логічним шляхом від загальних положень.

Дедукція — спосіб міркування, за якого частковий висновок робиться лише логічним шляхом від загальних положень.

У навчанні дедуктивні методи зводяться до вивчення спершу загальних положень (законів, правил, формул та ін.), а потім — часткових випадків або виявів загального положення.

Традукція — вид умовиводу, в якому посилення і висновки є судженнями однакового ступеня загальності (висновок від одиничного до одиничного, від часткового до часткового, від загального до загального). Різновидом традуктивного умовиводу є аналогія.

ІНСТРУКТАЖ

Короткі, лаконічні, чіткі вказівки (рекомендації) щодо виконання дії.

Поділяється на вступний, поточний і заключний.

Вступний інструктаж проводять перед початком самостійної роботи учнів, щоб довести до них мету й способи виконання завдання.

Поточний інструктаж проводять у процесі самостійної роботи. Розрахований він на допомогу окремим учням. Якщо помилки є типовими, вчитель перериває роботу і дає додаткові роз'яснення всім учням. Під час *заключного інструктажу* підбивають підсумки, демонструють кращі роботи учнів, оцінюють їх, визначають подальші перспективи.

ЛЕКЦІЯ

Лекція — інформативно-доказовий виклад великого за обсягом, складного за логічною побудовою навчального матеріалу.

Метод лекції передбачає ознайомлення учнів з її планом, що допомагає стежити за послідовністю викладу матеріалу. Важливо навчити учнів конспектувати зміст лекції, виділяючи в ній головне. Це розвиває пам'ять, сприйняття, волю, вміння слухати, увагу, культуру мови.

Важливим є вміння володіти увагою учнів під час лекції. Для цього вчитель повинен уміти “панувати” над матеріалом. Цьому сприяє мова вчителя, інтерес звернення до учнів із запитаннями (“А як би ви діяли...?”, “Уявіть собі...” тощо), приклади-ілюстрації теоретичних положень, проблемний виклад, коментар (інтонація, пауза, риторичні запитання тощо).

Вчитель має бути уважним до всього, що відбувається в класі під час лекції, виявляючи вимогливість і такт. Важливою психолого-педагогічною умовою ефективності лекції є міра пізнання лектором самого себе: використовувати свої можливості, власні творчі пошуки, а не прагнути лише до копіювання навіть і кращих зразків.

НАОЧНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Метод ілюстрування — оснащення ілюстраціями статичної (нерухомої) наочності, плакатів, малюнків, картин, карт, схем та ін

Метод демонстрування — показ рухомих засобів наочності, приладів, дослідів, технічних установок тощо.